

2021-04-31

Anmälan om trakasserier m.m. på Malmö universitet

Trakasserier

Jag, och andra studenter med mig, har upplevt mig utsatt för trakasserier som har koppling till diskrimineringsgrunderna etnisk tillhörighet och religion av anställda och uppdragstagare vid Malmö universitet i samband med vår utbildning vid masterprogrammet i sexologi. Trakasserierna har skett vid upprepade tillfällen och utförts av mestadels samma personer som alla antingen är anställda vid Malmö universitet eller gästföreläsare vid universitetet.

Enligt 2 kap. 5 § diskrimineringslagen (2008:567) får den som bedriver utbildningsverksamhet (utbildningsanordnare) inte diskriminera studenter som deltar i verksamheten. Anställda och uppdragstagare i verksamheten ska likställas med utbildningsanordnaren när de handlar inom ramen för anställningen eller uppdraget.

Trakasserier är en form av diskriminering (jfr 1 kap. 4 § 4 p. diskrimineringslagen) och definieras som uppträdanden som kränker någons värdighet och som har samband med någon av diskrimineringsgrunderna kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning eller ålder.

Följande händelser har innefattat uppträdanden vi har upplevt som kränkande och som har samband med etnisk tillhörighet och/eller religion.

2019- 12-12. Föreläsning genital modifiering

På en föreläsning om genital modifiering gjorde professorn och föreläsaren Sara Johnsdotter ett antal uttalanden kring omskärelse av pojkar. Sara uttalade b.la. att, i samband med den offentliga debatten kring omskärelse av pojkar, är muslimer lättare att köra över då judar i jämförelse med muslimer är en mer högljudd grupp, detta eftersom judarna ofta använder antisemitism och förintelsen som argument. Även tidigare under föreläsningen upplevde jag och andra studenter med mig att samtalet kring omskärelse av pojkar stundtals var hästskt. Istället för ett modererande eldades samtalet på av Sara. Flera av oss försökte delta i argumentationen men då ovan sägningar uttalades drabbades särskilt en student av både fysiskt och psykiskt stresspåslag och kunde inte stanna kvar i samtalet varpå studenten istället lämnade klassrummet. En student följde även efter vederbörande som noterade att hen var påtagligt upprörd.

Vi upplevde händelsen som kränkande utifrån diskrimineringsgrunden religion eftersom uttalandena uttrycker en stereotyp bild av judar samt innefattar ord som typiskt sett är nedvärderande mot judar som grupp samt utmålar gruppen som högljudda i syftet att anskaffa sig makt vilket i sig är en nedvärderande stereotyp. Vidare upplevde vi uttalandena och det efterföljande samtalet i klassrummet som mycket obehagligt och otryggt vilket fick konsekvensen att en student lämnade klassrummet innan föreläsningen var slut och därmed inte kunde tillgodogöra sig undervisningen. På kvällen efter händelsen påtalade en student via mail till Sara Johnsdotter det kränkande i uttalandet. Sara förklarade sina uttalanden men förnekade *inte* att hon hade uttalat sig på sättet som beskrivs i mailkonversationen och i föreliggande anmälan. Vi har även i flertalet möten (se vidare nedan) med prefekterna Maria Hjortsjö och Carin Cuadra återberättat vad som hände vid föreläsningen samt

tillhandahållit den powerpoint som användes i samband med föreläsningen. På mötena har Hjortsjö och Cuadra påstått att en formell anmälan krävs för att universitetets jurister ska inleda utredning om diskriminering.

Den 21 januari 2020 antog Sveriges regering International Holocaust Remembrance Alliance's (IHRA) arbetsdefinition av antisemitism. Enligt denna definition kan exempel på antisemitism i offentliga sammanhang t ex i skolor och på arbetsplatser inbegripa, följande: *Framföra lögnaktiga, avhumaniserande, nedsvärtande eller stereotypa anklagelser om judar som sådana eller om judars makt som grupp, i synnerhet, men inte uteslutande, avseende myten om en världsomfattande judisk sammansvärjning eller att media, ekonomin, regeringar eller andra samhällsinstitutioner kontrolleras av judar.*

Sara Johnsdotters beskrivning av judar som högljudd grupp samt påståendet om att judar användander antisemitism och förintelsen som argument i offentliga debatter passar in på denna formulering. Sara Johnsdotters uttalanden får därför anses utgöra direkta trakasserier av studenter kopplat till religion eller annan trosuppfattning. Uttalandena var särskilt kränkande för studenter som redan utsätts för antisemitism i sin vardag.

2019-12-12 Föreläsning om Sexualitet och religion

Under föreläsning med Aje Carlbom ställde jag och andra studenter med mig frågor om forskningsetik och om hur forskning används efter publicering. Detta mot bakgrund av att föreläsarens forskning delats och citerats på högerextrema sidor, samt att föreläsaren tidigare medverkat i ett reportage på en liknande sida.

Frågorna som ställdes var bland annat:

- Hur ser du på att din forskning delas och sprids på dessa sidor?
- Tar du avstånd från åsikterna på dessa sidor?
- Hur ser du på din roll som forskare? (Din position i relation till de du forskar om)
- Tar du i din forskning hänsyn till vilka konsekvenser den kan få för de som medverkar?

Jag och de andra studenterna som ställde frågor till föreläsaren kritiserades av andra studenter för att kapa föreläsningen, ställa frågorna i för aggressiv ton och att frågorna inte var relevanta för föreläsningen. Studenter suckade, himlade med ögonen och fällde nedlåtande kommentarer.. Detta bidrog för mig och andra studenter med mig till en obehaglig stämning och känsla av att just dessa frågor inte var okej att ställa, medan frågor från andra elever välkomnades. Jag och andra studenter med mig upplevde klimatet i klassrummet som fientligt mot de elever som ställde frågor och framförallt mot de elever som har egna erfarenheter av rasism.

Denna incident ledde till en generell diskussion vid föreläsningens slut om hur vi uttrycker oss i klassrummet. Jag och flera andra studenter påtalade att jargongen i klassen ofta tenderar att ha ett tydligt "vi och dem"-perspektiv, generaliserar grupper, uttrycker stereotypa fördomar eller till och med ger uttryck för rasistiska föreställningar. Vi försökte lyfta och problematisera detta för att alla i klassrummet ska känna sig trygga och inkluderade, då flera av oss upplever att så inte är fallet. Jag och andra studenter med mig uttryckte att vi under föreläsningen upplevde att det förekom generaliseringar av muslimer och ett vi och dom-tänk i klassens

diskussioner varpå en annan student svarade att det inte är ett problem att uttrycka sig på detta sätt eftersom “det finns ju ingen i klassen som är muslim som kan ta illa upp”.

Under samma kurstillfälle berör ägnar även Aje Carlbom sin föreläsning åt islamisk sexrådgivning. Han inleder sin föreläsning med en powerpoint där det i en av de första bilderna kan läsas en fras i stil med “Vi har kommit överens om universella värderingar” En student räcker upp handen och frågar vilket detta “vi” syftar på. Aje svarar att studenten bör “förstå att det handlar om *vi i Sverige*”. Studenter ifrågasätter ett svenskt homogent jag och andra studenter menar att oavsett kan väl inte ett *vi i Sverige* ha kommit överens om *universella* värderingar. Vi undrar också vilka dessa universella värderingar är och vem som anses ha bestämt att de är just universella. Vid detta lag har Aje kommit fram till bänken som jag och andra studenter med mig sitter vid och är märkbart irriterad. Han föreslår att studenterna samlar ihop sina frågor till slutet av föreläsningen och inte avbryta mitt i. Ändå blev Aje avbruten flera ggr av andra studenter under föreläsningen, med inte lika kritiska frågor, och då hade han inga problem med att besvara dessa. Hela situationen upplevdes av mig och andra studenter som obehaglig, dels pga Ajes uppenbara irritation men också pga kroppsspråket när han närmar sig bänken och ber oss att inte avbryta mer. Kontentan är att vi upplever ett tystande och en ofrihet i att få ifrågasätta forskning och vetenskapliga slutsatser

2019-12- 17, några dagar efter föreläsningen skickades det ut ett anslag till klassen (**Se bilaga 1**). Detta anslag var undertecknat av lärarlaget på kursen. I anslaget stod det att från och med nu ska det ges mindre tid till studenter att lyfta diskussioner under föreläsningar samt att enbart frågor relaterade till föreläsningen och kursens teman ska lyftas i helklass. Anslaget hänvisade till en generell diskussion om hur tiden ska disponeras i klassrummet, men jag och andras studenter med mig upplevde att anslaget syftade på specifikt denna diskussion. Detta eftersom liknande frågor och diskussioner om andra ämnen hade lyfts under samtliga föreläsningar på utbildningen och aldrig tidigare setts som ett problem. Det hade vid alla andra tillfällen uppfattats som relevant utifrån både föreläsnings- och kurs tema att diskutera forskningsetiska frågor, samt uppfattats som positivt att ställa frågor och föra diskussioner under föreläsningstid generellt.

I anslaget framhöll även våra lärare att studenter inte bör “tillrättavisa” andra studenter eller föreläsare även om de uttrycker sig på ett sätt som kan upplevas kränkande eller rent av rasistiskt. De uttryckte att det viktiga i klassrummet är att alla ska kunna yttra sig - och till och med göra lite ogenomtänkta yttranden. Lärarna tog ej hänsyn till att flera i klassen upplevt dessa “ogenomtänkta yttranden” som fördomsfulla, kränkande och med rasistiska undertoner. Anslaget uppfattades av mig och andra studenter med mig som ett ställningstagande om att generaliseringar, vi och dem-tänk och kränkande uttalanden får förekomma i klassrummet och att det inte är tillåtet att problematisera eller ifrågasätta detta även om man som elev känner sig kränkt och utsatt för rasism.

Under våren 2020, med start i januari hade vi fyra möten med prefekterna Carin Cuadra och Maria Hjortsjö med anledning av de två nämnda föreläsningarna i december.

Januari 2020: Som resultat av de två första mötena med prefekterna besökte Studenthälsan vår klass. Vid detta tillfälle ställde Studenthälsan olika frågor till oss angående vår studiemiljö. Dessa svarade vi på via det digitala verktyget mentimeter. En av frågorna innebar

att ta ställning till om vi i klassen är icke-diskriminerande och respektfulla mot varandra. Resultatet visade att fler inte håller med om påståendet än håller med. Trots att resultatet enligt oss borde väcka någon form av åtgärd hände ingenting mer. I samband med besöket av Studenthälsan fick vi även höra att andra studenter inte ville medverka vid dessa tillfällen, att utbildning om diskriminering skulle "ta tid från den riktiga utbildningen", att studenter som är intresserade av "frågan" kan ägna sig åt att prata om det medan resten av klassen borde slippa. Generellt fick studenter som inte utsätts för rasism bestämma att det inte förekommer kränkningar utan att det istället handlar om överkänslighet hos vissa individer. Studenter som påtalat rasism anklagades av andra studenter för att ha privata problem som de tar med sig in i klassrummet. Allt detta skedde utan att Studenthälsan lyckades moderera det som hände.

Studenthälsan erbjöd sig att komma till klassen och hålla i en utbildning om diskriminering. Inte heller detta ledde till någon känd åtgärd. Enligt oss ledde mötet med Studenthälsan inte till någon lösning eller förbättring av situationen, snarare reproducerade den problematik, obehag och stress som vi har påtalat tidigare. Mötet kom, istället för att handla om de påtalade missförhållandena, att behandla känslorna hos de studenter som inte utsätts för rasism.

Ytterligare ett möte med prefekterna Maria Hjortsjö och Carin Cuadra tillsammans med studenthälsan skedde efter deras besök och efter att vi berättat via mejl (se bilaga 2) hur vi upplevt nämnda besök. Inte heller detta möte renderade varken åtgärder eller återkoppling.

2021-02-04 - På en föreläsning om Pornografisk film gjorde föreläsaren Mariah Larsson ett antal uttalanden där b.l.a. N-ordet i sin helhet uttalades. Detta upplevde jag och andra studenter med mig som kränkande utifrån diskrimineringsgrunden etnisk tillhörighet då uttalandet normaliserar ett nedsättande och förtryckande uttryck. Begreppet i sig är nedvärderande oavsett intention och kan anses kränkande av redan rasifierade grupper. Då föreläsaren använde N-ordet i sin fulla längd utan vidare förklaring eller sammanhangsmarkering skapade uttalandet otrygghet samt obehag hos flertalet av oss.

Vid nämnda föreläsning visade föreläsaren även rasistiska och stereotypa nidsbilder, b.l.a. på blackfaces och yellowfaces.. Detta skedde utan förvarning och utan att själva visualiserandet av de rasistiska bilderna problematiserades eller sattes i något sammanhang. Detta upplevde vi som kränkande då bilderna i sig är laddade med nedsättande associationer samt använts både historiskt och i nutid som ett sätt att marginalisera rasifierade grupper i samhället.

I samband med föreläsningen och vår upplevelse av stresspåslag uttryckte vi en utsatthet då N-ordet uttalades i hela sin längd samt vid visandet av de rasistiska bilderna. Vi valde att först uttrycka oss skriftligt i chatten utan att föreläsaren reagerade. Eftersom uttalandet av N-ordet och visandet av bilderna fortskred utan att föreläsaren tog del av frågorna i chatten ställde en student frågan verbalt. Föreläsaren valde då att fortsätta föreläsningen men att avbryta bildspelet då fler rasistiska bilder ingick i presentationen.

Studenterna som uttryckt sin utsatthet blev därefter ifrågasatta samt beskyllda av andra studenter för att kapa föreläsningen och inte respektera föreläsaren. Epitet som vi fick höra var att vi var censurivrare, att vi inskränkte yttrandefriheten och att vi är historierrevisionister. Beskyllningar om att studenterna som lyft kritiken var lättkränkta, borde hålla käften och hålla sina åsikter för sig själv fortsatte utan att föreläsaren modererade samtalet. Även kursansvarig deltog en kort stund i zoom-rummet men valde sedan att lämna rummet utan att ha modererat eller på annat sätt deltagit i samtalet. Vi upplevde att de andra studenternas

kraftiga ifrågasättandet av våra synpunkter samt frånvaron av modererande från föreläsare och kursansvarig ytterligare bidrog till en kränkande situation samt än mer utsatthet för den grupp som är direkt påverkade av N-ordet och nidsbilderna och som också deltog på föreläsningen.

Feb/Mars 2021- Vi har b.l.a. kallats för “känsliga individer med ofärdiga trauman” på en sluten FB-grupp för sexologer/sexologistuderter (efter vår debattartikel)

Underlåtenhet att utreda och vidta åtgärder vid kännedom om trakasserier

Vi upplever att Malmö universitet inte agerat tillräckligt snabbt och inte vidtagit tillräckliga åtgärder när studenter påtalat att de upplevt sig kränkta av de uppträdanden som beskrivits ovan.

Enligt 2 kap. 7 § diskrimineringslagen är en utbildningsanordnare som får kännedom om att en student som deltar i utbildningsanordnarens verksamhet anser sig i samband med verksamheten ha blivit utsatt för trakasserier, skyldig att utreda omständigheterna kring de uppgivna trakasserier och i förekommande fall vidta de åtgärder som skäligen kan krävas för att förhindra trakasserier i framtiden.

Denna skyldighet gäller vid kännedom om såväl direkta trakasserier från anställda/uppdragstagare på Malmö universitet, som trakasserier mellan studenter. Som beskrivits ovan har flertalet av de uttalanden och uppträdanden som gjorts av anställda/uppdragstagare på Malmö universitet lett till att även *studenter* uttryckt sig på sätt som upplevts som hotfullt eller kränkande mot oss på ett sätt som kan kopplas till diskrimineringsgrunderna. Detta har varit känt för universitetet, eftersom uppträdandena förekommit vid undervisning eller i samtal med studenthälsan, osv. Vi har upprepade gånger påtalat för universitetet att stämningen och samtalen i klassen upplevs som otrygga, och att de reproducerar den rasistiska, exkludernade jargong som först uttrycktes av anställda på universitetet.

Som nämnts har Malmö universitet tidigare uppgett att det krävs en ”formell anmälan” om trakasserier för att universitetet ska kunna utreda och vidta åtgärder med anledning av händelserna som beskrivits ovan. Detta är felaktigt, eftersom det enda som krävs enligt lag är att Malmö universitet får kännedom om att en student upplever sig trakasserad i samband med utbildningen. Sådan kännedom har universitetet fått eftersom flertalet studenter vid upprepade tillfällen påtalat att det har förekommit uppträdanden som har upplevts som kränkande utifrån diskrimineringsgrunderna. Att Malmö universitet först nu inlett en utredning i formell mening och, får förmodas, i enlighet med universitetets riktlinjer för hantering av trakasserier innebär att universitetet agerat för långsamt i jämförelse med diskrimineringslagens krav.

Vi upplever att de åtgärder som har vidtagits från universitetets sida – att det bl.a. har hållits ett antal möten mellan ledning och de berörda anställda och studenterna på programmet – inte heller kan anses tillräckliga i relation till diskrimineringslagens krav. Åtgärderna har varken varit tillräckliga för att utreda händelserna eller för att förhindra trakasserier i framtiden. Mötena har i vissa fall lett till motsatt effekt, då föreläsarna ifråga har reagerat aggressivt i utskickade mail. Se mer om detta här under Repressalier nedan. Vi har inte förrän 20 2-10-421 mottagit återkoppling från prefekterna efter besök av studenthälsan i klassen eller efter våra inskickade förslag på konkreta åtgärder.

Repressalier

Vi upplever att de studenter som påtalat trakasserier i utbildningsverksamheten har utsatts för repressalier, dels i form av ogynnsam behandling från de aktuella föreläsarna, dels i form av åtgärder vidtagna från universitetsledningens sida.

Enligt 2 kap. 19 § diskrimineringslagen får den som påstås ha handlat i strid med bestämmelserna i 2 kap. 5 och 7 §§ (utbildningsanordnaren) inte utsätta en enskild person för repressalier på grund av att hen anmält eller påtalat ett sådant handlande, medverkat i en utredning enligt lagen, eller avvisat eller fogat sig i trakasserier eller sexuella trakasserier från den som påstås ha diskriminerat. Repressalier kan enligt förarbetena till diskrimineringslagen vara "(h)andlingar, uttalanden eller underlåtenhet som medför skada eller obehag för den enskilde och som är till nackdel för den enskilde på så sätt att hans eller hennes villkor eller förhållanden försämrats i förhållande till vad som anses varit fallet" (prop. 2002/03:65 s. 151 och prop. 2007/08:95 s. 307).

Följande händelser har innefattat uppträdanden som vi anser inneburit ogynnsam behandling eller bestraffning av mig och andra studenter på grund av vi påtalat trakasserier i utbildningen:

2021-02-18 publiceras ett anslag (**se bilaga 3**) på vår kurssida på studentportalen Canvas underskrivet av programansvarig Eva Elmerstig och prefekt Maria Hjortsjö. Anslaget publiceras alltså i samband med nästkommande föreläsning efter föreläsningen den 4 februari.

Vi upplevde innehållet i anslaget som obehagligt, hotfullt och nedtystande. En formulering som vi reagerade starkt på var bland annat:

“Att enträget störa eller försöka hindra föreläsares pågående undervisning kan bli föremål för universitetets disciplinära åtgärder.”

Vi tolkade det som ett hot om att uttrycka oss under föreläsningar. Det upplevdes oroväckande att vi inte förstod vad disciplinära åtgärder faktiskt innebär. Betyder det att vi blir avstängda från utbildningen eller att vi får ett samtal av programansvarig? Resultatet blev att vi kände oro och upplevde oss tystade, då det var uppenbart att ledningen på sexologimastern inte vill att vi säger ifrån när vi upplever diskriminering och eller trakasserier i klassrummet.

Mars, 2021- I telefonsamtal med, World Jewish Congress (WJC) och Sara Johnsdotter med syfte att diskutera nämnd föreläsning i december 2019 säger Sara Johnsdotter att hon, med anledning av att en student påtalat att hon upplevt sig kränkt av Sara Johnsdotters uttalanden om judar, kommer att polisanmäla studenten (Anette Grander) för förtal.

Detta uttalande upplevdes mycket obehagligt och som ett tydligt hot för att tysta oss studenter i påtalandet av vår kritik. Vi tog hotet på allvar, vilket ledde till en osäkerhet om vilka uppgifter avseende vår upplevelse av trakasserier på programmet vi egentligen får lov att dela med universitetsledningen utan att riskera straffrättsliga följder. Detta fick konsekvensen att vi studenter inte visste hur vi skulle formulera oss i en formell anmälan till universitetsledningen samt att vi inte vågade dela våra erfarenheter offentligt.

Att hota studenter som påtalar diskriminering i universitetets verksamhet med rättsliga åtgärder måste anses vara en synnerligen allvarlig överträdelse av diskrimineringslagens repressalieförbud.

2021-03-17- Ytterligare en konsekvens av att vi har lyft våra upplevelser om diskriminering och kränkning är att en av våra examinerande och kursansvariga lärare, Aje Carlbom, skrivit ett inlägg på Twitter (**se bilaga 4**) där följande står gällande föreläsaren Mariah Larsson:

“Hon får stöd från MAUS:s ledning och flera lärare. En mycket kompetent lärare som attackerats av extremister”.

Formuleringen uppfattas av oss som ett tydligt ställningstagande och har väckt stark oro och obehag. Det är oroväckande att en lärare som både har varit programansvarig (b.la. i samband med när kritiken lyftes för första gången 2019) samt är en av de kursansvariga lärare som ska examinera oss studenter i kommande kurser. Med anledning av detta har vi krävt svar från ansvarig ledning kring Ajes fortsatta uppdrag som kursansvarig och examinator på masterprogrammet men utan att återkoppling har skett.

Dessa händelser har, tillsammans med universitetets underlåtenhet att utreda och åtgärda trakasserier, fått negativa konsekvenser vad gäller vår studiemiljö på programmet och våra förutsättningar att fullgöra utbildningen i stort. Jag och andra studenter med mig som påtalat trakasserier har känt en stress och en oro över händelseutvecklingen, och det har varit tids- och energikrävande att ständigt vara beredd att parera och hantera eventuella nya kränkningar och/eller repressalier. Eftersom de aktuella föreläsarna fortfarande undervisar på programmet och minst en av dem dessutom är examinator finns också en befogad oro över hur händelserna kommer att påverka våra betyg och möjligheter till fortsatta studier.

Brister i arbetet med aktiva åtgärder

Vi anser att Malmö universitet, i ljuset av ovan beskrivna händelser, brustit i det förebyggande och främjande arbetet för att i sin verksamhet motverka diskriminering och verka för lika rättigheter och möjligheter oavsett kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning eller ålder.

Som utbildningsanordnare har Malmö universitet en skyldighet att bedriva ett arbete med aktiva åtgärder mot diskriminering i enlighet med 3 kap. 1–2 §§ diskrimineringslagen. Det innebär dels en skyldighet att bedriva ett fortlöpande arbete med att undersöka risker för diskriminering och repressalier samt andra hinder för lika rättigheter och möjligheter i verksamheten, analysera orsakerna till upptäckta risker och hinder, vidta de förebyggande och främjande åtgärder som skäligen kan krävas, samt följa upp och utvärdera arbetet, dels en skyldighet att ha riktlinjer och rutiner för att förhindra trakasserier i verksamheten, samt att följa upp och utvärdera dessa (jfr 3 kap. 16-18 § diskrimineringslagen). Arbetet ska ske i samverkan med dem som deltar i utbildningen.

Hos oss studenter finns alltså en vilja att samverka i de här frågorna, och tillsammans skapa en bättre och mer inkluderande studiemiljö på masterprogrammet i sexologi. Vi är gärna delaktiga i arbetet för att förebygga riskerna för diskriminering och repressalier och de hinder för lika rättigheter och möjligheter som vi upplever finns idag. Det ska dock påpekas att det är

Malmö universitet som enligt lag är ansvarig för att det här arbetet tar fart, och inte studenterna.

Josefin Björck
Anette Grander
Soledad Quintana
Natalia Velasquez
Beatrice Rundström
Ellen Sturesson
Rayén Kelilnejad
Sofia Persson

Bilaga 1. Anslag publicerat på studentportalen Canvas 2019-12-17

“Hej! Vi har efter senaste föreläsningstillfället fått olika signaler om att det i studentgruppen förs diskussioner som eventuellt kan få negativa konsekvenser för den fortsatta studietiden.

Nedan följer ett brev från lärarlaget på kursen om vår syn på situationen. Jag vill dessutom tillägga att vi kommer att ägna en stund vid examinationstillfället i januari till att lyfta frågan. Slutligen vill jag säga att ni har varit en riktigt rolig studentgrupp och jag uppskattar ert starka engagemang på föreläsningarna vilka ni berikat med era olika erfarenheter. Med vänliga hälsningar, Karin”

Och detta är själva brevet:

“Bästa studenter i kull 11, Vi i lärarlaget har nåtts av signaler om att det förs diskussioner om det senaste föreläsningstillfället på kurs 2, och att det finns en risk att delar av dessa diskussioner kan fungera splittrande i studentgruppen. Detta tycker vi förstås är en olycklig situation. Det är inte första gången som det uppstår spänningar inom en studentgrupp på masterprogrammets första termin. Sexologin är tvärvetenskaplig i grunden och innefattar en mängd olika perspektiv och svåra frågor, varav en del kan väcka starka känslor. Studenter kommer till programmet med olika förväntningar: vissa vill att föreläsningstiden ska ägnas åt just föreläsningar och inte diskussioner som istället bör föras i seminarieform; andra studenter tycker att det är viktigt att stort utrymme lämnas åt frågor som de anser förbises eller felbehandlas av föreläsaren. Vår erfarenhet är att en balans hittas så fort studenter lärt känna varandra bättre, och också då studenter och lärare har blivit mer bekanta med varandra. Men till dess vi har nått dit vill vi göra allt vi kan för att bidra till att eventuell konflikt inte trappas upp. Just nu kan det vara läge att disponera tiden annorlunda när vi möts i storgrupp. Detta är en modell som vi har tagit fram i samråd med tidigare studenter på programmet. Lärare fokuserar mer på själva föreläsningen i storgrupp och tydliggör att frågor och diskussion i storgrupp i första hand ska behandla föreläsnings- och kurs temat, eller har ett upplägg där diskussioner enbart förs i mindre grupper. Övriga frågor behandlas med fördel enskilt med läraren, kursansvarig eller vid programråd. Varje enskild lärare väljer själv hur diskussionsutrymme ges, men informerar studenterna om det pedagogiska upplägget vid undervisningstillfället. Akademiens spelplan skiljer sig en del från andra arenor i samhället. Här ska det finnas utrymme för en mångfald av perspektiv, och alla perspektiv kommer inte att landa väl hos alla studenter i hela gruppen. I sådana lägen är det viktigt att skilja på sakfråga och person, och de påstående och argument man inte anser håller bemöter man med egna argument i sakfrågan. Konstruktiv kritik handlar om att visa respekt och se varandras olika bakgrunder, samt att vara inställda på att lära av varandra. Viktigt för det sociala klimatet är också att studenter känner sig fria att yttra sig högt – och till och med göra lite ogenomtänkta yttranden – utan att de tillrättavisas av andra. Den sortens tillrättavisanden av ordval eller perspektiv riskerar att leda till att fler och fler tystnar av rädsla för att de ska komma att känna sig dumma när någon korrigerar dem. I lärandesituationen har vi alla – studenter, lärare och ledning – ansvar för arbetsmiljön. En god princip, som en del av de andra kullarna uttryckligen har valt att arbeta med, är principen att utgå ifrån att var och en vill väl, både andra studenter och lärare. Vi ser ju också en stark vilja i gruppen att bidra till att undervisningstillfällena blir lärorika och konstruktiva, och en stor medvetenhet om vikten av att ta tillvara varandras erfarenheter och kompetens för en rik lärandesituation. Vi vill slutligen

också framhålla att vi finns tillgängliga för dem som vill ha kontakt med oss, både via mailen och för personliga möten. Nu önskas ni alla en riktigt fin julhelg och den allra bästa starten på 2020!
Lärarna på kurs 2”

Bilaga 2 - Mail skickat 2020-01-28 till Maria Hjortsjö och Carin Cuadra med återkoppling av hur vi upplevt Studenthälsans besök

Hej,

Tack för ett bra möte sist vi sågs.

Vi skriver till er för att vi tyvärr inte anser att träffen med studenthälsan lyckades skapa ett tryggt klimat i klassrummet utan snarare reproducerade den problematik som vi försökt att lyfta upp med er. När vi träffades pratade vi om att personer upplever ett icke-inkluderande klimat i klassen och att det saknas kunskap om rasism och intersektionalitet. Detta anser vi fortfarande är det huvudsakliga problemet. Vi upplevde att samtalet med Studenthälsan inte handlade om problemet i sig utan snarare kom att behandla känslorna hos majoritetsgruppen. Här är några exempel på vad studenter i majoritetsgruppen uttryckte: de vill inte medverka i dessa träffar för det tar tid från deras "riktiga" utbildning, de upplever inte att det förekommit kränkande uttalanden i klassrummet, utan att det handlar om särskilda "känsliga" individer, att vi som framför ursprungskritiken "borde vara snällare" när vi ifrågasätter uttalanden som kan upplevas som kränkande eller diskriminerande. Återigen fick generaliserande uttryck och formuleringar om "andra" förekomma utan moderering. Vi upplever att studenthälsan inte hade tillräckliga kunskaper om rasism och intersektionalitet för att kunna skapa ett tryggt samtalsklimat i klassen.

Så länge det saknas kunskap bland studenter, föreläsare och studenthälsan om ämnet vi talar om så kommer diskussionerna inte leda framåt. Så länge personer som inte själva har erfarenheter av rasism och/eller homofobi får mandat att definiera vad detta är, samt huruvida det är viktig kunskap eller inte, så kommer vi se detta upprepas. Istället för att adressera att personer i klassrummet upplever rasistiska och homofoba uttalanden så stannar samtalet vid en icke-konstruktiv nivå där personliga tyckanden och åsikter får stå i fokus.

Detta leder till att klassrummet inte är tryggt för de personer som själva har erfarenheter av rasism och/eller homofobi och därför är det flera studenter som beslutat att inte delta i nästa träff med studenthälsan, eller i andra träffar som organiseras på samma sätt. Detta ser vi som ett allvarligt demokratiproblem.

Därför ber vi er - ta in en föreläsare som ger en grundutbildning om rasism och intersektionalitet. Malmö Universitet är grundat på medmänskliga och demokratiska värderingar och vi ser det som skolledningens ansvar att dessa perspektiv inkluderas som en självklar del av utbildningen.

Vi har ett förslag med följande personer och organisationer som håller denna typ av utbildningar och som ni skulle kunna kontakta:

Interfem

Maria Dexborg på Afrosvenskarnas Forum för Rättvisa

René León Rosales på Mångkulturellt Centrum i Fittja

Forum för levande historia

Sara Ahmed (Hedersdoktor på MAU)

<https://mau.se/kalender/sara-ahmed-ger-oppen-forelasning/>

Tine Alavi på RFSL Newcomers Youth

Make Equal (tex Tanvir Mansur)

Vänliga hälsningar

Soledad Quintana

Beatrice Rundström

Bilaga 3 - Anslag publicerat på studentportalen Canvas 210218

“Hej,

Vi i lärargruppen och institutionsledningen har fått information om det som hände vid Mariah Larssons föreläsning den 4/2. Vi tycker att det här är viktigt att fånga upp och vi (Eva Elmerstig och Maria Hjortsjö) vill bjuda in er studenter till ett samtal för att få ta del av era upplevelser. Vi tänker oss att samtalen kan ske enskilt eller i mindre grupper. Det viktigaste är att ni får möjlighet att ventilera era tankar. Vi tänker att detta sker i v. 9 och v.10 och mer information kommer längst ner i detta anslag.

Men den här typen av händelse påverkar allas vår arbetsmiljö. Vi ser det som viktigt att påminna om de ramar som ändå finns inom universitet, där en respektfull ton vid undervisningstillfällena är en förutsättning för en trygg och god lärandemiljö. Alla frågor som har en direkt anknytning till en föreläsningens innehåll välkomnas självklart, och alla skall få möjlighet att kunna ställa de samma. Men, med hänsyn till föreläsares planering av undervisningen och utbildningen i sin helhet är tid för mer omfattande diskussioner kring föreläsningens innehåll avsatt vid andra undervisningstillfällen såsom vid seminarier, projektarbeten och gemensamma diskussionsuppgifter. Att enträget störa eller försöka hindra föreläsares pågående undervisning kan bli föremål för universitetets disciplinära åtgärder. Om ni har synpunkter eller reagerar på föreläsningens innehåll vid ett specifikt undervisningstillfälle eller gällande utbildningen i sin helhet uppmanas ni att förmedla reaktioner och synpunkter till kursansvarig, utbildningsansvarig, programrådrepresentant, institutionsledning, studentkår etc.

Men som sagt så vill vi (Eva Elmerstig och Maria Hjortsjö) gärna träffa er enskilt, eller i mindre grupper för samtal. De här samtalen tänker vi planera in v. 9 och v.10. Så ni som vill boka in samtal, maila eva.elmerstig@mau.se och uppge om ni vill ha enskilt samtal eller i mindre grupp (och tillsammans med vilka studenter i så fall). Ni är också självklart välkomna att kontakta eva.elmerstig@mau.se eller maria.hjortsjo@mau.se närsomhelst via mail för att ha fortsatt kontakt via mail eller för att pratas vid per tel.”